

РЕШЕНИЕ

№ 4932

гр. София, 16.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **5018** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно акционерно дружество [фирма] срещу Решение от 12.04.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав по НАХД № 22943 по описа за 2012г., с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-682/05.11.2012 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор/КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор”. С последното на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева на основание чл.319, ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането/КЗ/ за извършено нарушение на чл.213а, ал.3, във вр. с ал.1 КЗ.

Недоволен от решението касаторът го обжалва с доводи за незаконосъобразност и неправилност. Сочи се допуснато нарушение на чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, изразяваща се в неправилно посочване на квалификацията на извършеното нарушение от административно-наказващия орган, поради наличие на две хипотези в ал.3 на чл.213а КЗ. С неправилната квалификация било ограничено правото на защита на санкционираното лице. Твърди се, че санкционираното дружество не е извършило соченото в НП нарушение, тъй като на 29.03.2011г. е съставен доклад, с който заплаща претендираното застрахователно обезщетение и че забавянето в плащането

не следва да се счита за нарушение, тъй като е налице произнасяне на застрахователя в предвидените срокове. Претендира отмяна на обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление. В случай, че съдът не възприеме така изложените съображения за липса на извършено нарушение, моли същото да бъде прието за маловажно по смисъла на ЗАНН. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба – Комисията за финансов надзор, чрез юрк.М., оспорва жалбата и моли да бъде оставено в сила обжалваното решение по съображения, изложени в писмени бележки по съществуващото на спора.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира същата за неоснователна по следните съображения:

По делото е установено от фактическа страна, че с приемо-предавателен протокол от 27.02.2012 г. ЗАД [фирма] е предало на КФН 15 броя щети - заверени копия по застраховка „ГО” на автомобилисти. Сред тях е и щета №0410-110-0276/2011 г. Заведена е за лек автомобил марка Лексус с ДК [рег.номер на МПС] , с вх.№3205/17.11.1010 г. в [населено място], пред ЗК [фирма] и с № на щета 10110530440 от 30.11.2010 г. също пред ЗК [фирма] в [населено място]. Извършен бил опис на щетите по автомобила. Приложена била полица за доброволна автомобилна застраховка №0000722 към ЗК [фирма] за лек автомобил Лексус Ер Х. 350, с ДК [рег.номер на МПС] със срок на застраховката от 17.03.2010 г. до 16.03.2011 г. Приложени били лична карта и СУМПС на А. Д. Й., контролен талон на същото лице и знак за технически преглед и свидетелство за регистрация относно лек автомобил Лексус с ДК [рег.номер на МПС] . Приложена била застрахователна полица №231090042365 със застрахован А. П. С. към ЗАД [фирма] за лек автомобил Б., с ДК [рег.номер на МПС] със срок на застраховката от 06.01.2010 г. до 05.01.2011 г. Съгласно доклад по щета №1, №0410-110-0276/2011 г. на ЗАД [фирма] от 29.03.2011 г. относно полица на застрахования А. П. С., с дата на събитието 15.11.2010 г. и потърпевш М. Г. Д., с пострадало МПС Лексус, ДК [рег.номер на МПС] се предлага сумата от 2 131 лв. да бъде изплатена на ЗК [фирма]. Преди това е била изготвена техническа експертиза, съгласно чието заключение е посочено за изплащане застрахователно обезщетение в размер на 2130 лв. Издадено било Решение №1/07.03.2011 г. по щета №10110530440 с одобрена сума по регресен иск към ОЗК от ЗК [фирма] в размер на 2131 лв., ведно с разрешение за плащане №1/07.03.2011 г. за същата сума. Изпратено било уведомление, с окомплектована щета №10110530440 до [фирма] за уреждане на взаимоотношения по регресната щета, която е изплатена, постъпила в ОЗК АД на 21.03.2011 г. Приложени са банков документ за превод, от 08.03.2011 г., извлечение от същата дата, протокол за ПТП от 15.11.2010г. между Б., с ДК [рег.номер на МПС] и Лексус, с ДК [рег.номер на МПС] , уведомление за щета вх.№3205/17.11.2010 г., декларация от 17.11.2010 г., възлагателно писмо за извършване на ремонт, два опис на щети, фактура от 19.10.2010г., работна карта за извършен ремонт на автомобила на стойност 2131 лв., фактура за материали от

14.12.2010 г., приемо-предавателен протокол за извършен ремонт на автомобила, полица за доброволна автомобилна застраховка, документи за собственост, документи на водача на същия автомобил, фотоснимки за щетите по автомобила, както и застрахователната полица на другия участник в ПТП. Приложен бил банков документ за регреса към ЗК [фирма], изплатено от ЗАД [фирма] в размер на 2131 лв. на 22.11.2011 г.

На 11.05.2012 г., бил съставен акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ № Р-06-357/11.05.2012 г. срещу ЗАД [фирма], за това, че дружеството е извършило нарушение на чл.213а, ал.3, във вр. с ал.1 КЗ. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на така установеното от фактическа страна и въз основа на доказателствата по делото, съдът обосновал извод, че в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до нарушаване на основните права на жалбоподателя, включително и това на защита. Приел, че АУАН е съставен, а наказателното постановление е издадено от съответните компетентни длъжностни лица, при спазване на изискванията на ЗАНН и в сроковете, посочени в същия. Обстоятелствено и подробно са посочени, както в АУАН, така и в наказателното постановление нарушението, обстоятелствата, при които е осъществено, време и място на извършването му. За да постанови крайния резултат за законосъобразност на обжалваното постановление е приел, че просрочването на предвидения в закона срок, независимо от това с колко, съставлява нарушение, като в случая липсата на произнасяне е продължил във времето с месеци, т.е. деянието е доказано от обективна страна.

Така постановеното решение е правилно.

Съгласно чл.213а, ал.1 КЗ застрахователят по имуществена застраховка, който е встъпил в правата на застрахованото лице срещу застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на лицето, което виновно е причинило вредата на застрахованото имущество, предявява претенцията си срещу този застраховател, като прилага преписката с доказателствата, с които разполага, в т. ч. доказателства за удостоверяване на пътнотранспортно произшествие. Застрахователят по застраховка "Гражданска отговорност" удостоверява всяка претенция, заведена по изречение първо. В срок 30 дни от представянето на всички доказателства застрахователят трябва: 1. да определи и изплати размера на своето задължение по предявената претенция или 2. мотивирано да откаже плащането /ал.3 на чл.213а КЗ/.

Задълженията на застрахователя са разписани ясно и точно. Регламентираният с разпоредбата на ал.3 30-дневен срок е за определяне и изплащане на обезщетението. Предвид това е неоснователно възражението в касационната жалба, че обезщетението е определено в срок. Задължението не е само за определяне, а и за изплащането му.

Неоснователно е и касационното оплакване за допуснато нарушение на чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН при издаване на наказателното постановление. Словесното описание на извършеното нарушение и неговото цифрово изражение кореспондират напълно, като в наказателното постановление са описани подробно нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

Предвид изложеното, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение е постановено при липса на сочените в нея касационни отменителни основания.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.04.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав по НАХД № 22943 по описа за 2012г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.